

СВЕТАТА НОЩЬ

I

Колкото и да бѣхме откъснати отъ свѣта и усамотени, все пакъ и въ нашия затѣнтенъ край можеше да се познае, че утре е Великденъ. Още вчера, разпетия петъкъ, ние гледахме гръцкитѣ часови да се разхождатъ предъ постоветѣ си, както всѣкога, но да държатъ сега пушкитѣ си надолу съ дулата, — знакъ на всесвѣтския трауръ презъ тоя день. Днесъ пъкъ въ нашата застава войницитѣ почнаха да се готвятъ още отъ сутриньта: праха, чистиха помѣщенията, миха се и се бръснаха. Всички бѣха много весели, смѣха се и лудуваха като деца. Нѣкои само, седнали на страна и наведени надъ нѣкое парче книга, сложено на колѣното, съсредоточено пишеха писма.

Надвечерь отъ ротната застава се завърна Арсо артелчикътъ и тоя пжтъ дветѣ му мулета бѣха натоварени съ рѣдъкъ товаръ: червени яйца, козунаци, агнешко месо и две бурета съ вино. Това бѣше прочутата девета разкладка. Всѣки захвърли каквато работа бѣше заловилъ и тичаше на двора. Дига се голѣма